तपसार्जितलोकानामितश्चेतश्च धावतां। गन्धर्वाप्सरसां चैव ददर्श धनदानुजः ॥ २०॥ वैहूर्यशङ्कमुक्तानां प्रबालानां च संचयान् । म्रन्येषां चैव रत्नानां कृतान् रत्नोपन्नीविभिः ॥ २१ ॥ वनानि च सुरम्याणि कक्कोलानां बचस्य च। श्रृगुद्रणां तमालस्य गुल्मांश्च मिरचस्य च ॥ २२॥ काञ्चनान् पर्वतांश्चेव राज्ञतांश्च सक्स्रशः। द्भरान् निर्मलतोयांश्च शैलप्रस्रवणानि च ।। २३।। धनधान्योपपन्नानि स्वीर्त्तेरावृतानि च। क्स्त्यश्चर्षपूर्णानि नगराण्यवत्नोकयन् ॥ ५८॥ स पश्यत्रथ संप्राप्त श्राश्रमं पुण्यकर्मणः। सिन्धुराजस्य तु मुनेर्जटामण्डलधारिणः ॥ २५॥ तमतिक्रम्य वेगेन रावणो गगने चरः। तदनसरमेवासी पश्यति स्म महादुमं ॥ २६॥ नीलजीमूतसंकाशं न्यग्रोधमृषिभिर्वृतं । समत्ताग्वस्य ताः शाखा विवृद्धाः शतयोज्ञनं ॥ २७॥ यस्य कृस्तिनमादाय मक्ताकायं च कच्छ्यं। भन्नार्थी गरुउः शाखामाजगाम मकाबलः ॥ २०॥ यस्य तां मक्तीं शाखां भारेण पतगोत्तमः। मुपर्णाः पर्णबङ्गलां बभज्ञ तरसा बली ॥ २१ ॥